

**GRUPURILE DE INTERES ȘI
PLURALISMUL**

Prof.univ.dr. Adrian Gorun
Universitatea „Constantin Brâncuși” din Tg-
Jiu

Abstract

Grupurile de interese „sunt o parte a sistemelor politice actuale și poate una dintre cele mai emblematică pentru mutațiile care s-au petrecut în ultimele decenii. A le scoate acum de pe scena politică, după ce au căpătat un asemenea rol, este imposibil. Ce s-ar putea face, credem, că în bătălia puterii, la care participă inerenți și aceste grupuri, să rămână consacrate doar regulile democratice (...). În complicatul joc al forțelor politice, grupurile de presiune, cu activismul lor debordant, cu mijloacele lor de luptă, lipsite de cele mai multe ori de scrupule, cu caracterul punctual al acțiunilor, sunt mai degrabă un element perturbator, disolutiv, decât unul agregativ, coeziv, sprijinitor al interesului supragrupal”.

D. Lepădatu

Cuvinte cheie: grupuri de interes, sisteme politice, participare politică.

Grupuri și mișcări

Premisa 1. Participarea politică nu poate viza, în exclusivitate, activitățile individuale, separate, orientate spre a influența, prin vot (și alte mijloace) modalitatea de comportare a guvernanților și deciziile referitoare la politicile publice.

Premisa 2. Participarea politică convențională și heterodoxă nu acoperă toate formele de participare.

Consecință: Pe lângă participarea individuală (și consecințele ei) în politica modernă – constituită din organizații și exercitată de către ele – analiza participării trebuie să cuprindă și obiectivarea ei la nivelul grupurilor. Apare un nou imperativ

**GROUPS OF INTEREST AND
PLURALISM**

Prof. PhD Adrian Gorun
„Constantin Brâncuși” University of Târgu-
Jiu

Abstract

*Groups of interests “are a part of current political systems and maybe one of the most representative for the mutations in the last few decades. To take them out the political stage now, after they have acquired such a role, is impossible. What can be done, in the battle for power, to which these groups also take part in, is to preserve only democratic regulations (...). In the complicate game of political forces, pressure groups, with their overflowing activism, with their battle means, lacking scruples most of the time, with actions punctual character, are rather a **perturbing, dissolutive** element than an aggregate, cohesive, supporting one for the subgroup interest”.*

D. Lepădatu

Key words: interest groups, political systems, political participation.

Groups and movements

Premise 1. Political participation cannot exclusively refer to individual, separated activities oriented towards influencing by vote (and other means) the way in which governing parties behave or the decisions regarding public policies.

Premise 2. Conventional and heterodox political participation does not cover all the forms of participation.

Consequence: Apart from individual participation (and its consequences) in modern policy – established in organizations and exercised by them – participation analysis has to include its objectification at the level of groups. There

pentru școala politică modernă, școala ce preia și dezvoltă afirmația lui A. Tocqueville în privința importanței asocierii în grupuri pentru realizarea democrației.

Afirmația lui A. Tocqueville are o dublă importanță:

a. Considerarea și analiza politicii moderne drept *competiție* (o întâlnire între grupuri concurențiale);

b. Fenomenele de asociere politică (partide, grupuri de interes, mișcări colective) reprezintă *locuri* și *instrumente* de participare politică. În cadrul lor se exprimă diferite forme de participare și, prin ele, indivizii caută să influențeze deciziile și decidenții, alegerile făcute și selecția celor care urmează a fi propuși pentru acele alegeri.

❖ Mișcările cunosc o expansiune semnificativă începând cu mișcarea numită convențional „Șaizeci și opt”, ele se manifestă sub forma unor *revendicări, proteste, manifestații*.

Atât grupurile, cât și mișcările influențează comportamentele politice, politicile publice, precum și oportunitățile politice.

1. Grupurile de interese.

Definiție, caracteristici, tipuri

Grupurile de interese reprezintă unul dintre cele mai interesante fenomene ale societății contemporane. J. Meynaud consideră activitatea de presiune o *activitate universală*. Considerația privind coordonata universală a acestui tip de activitate trebuie reinterpretată în sensul că:

- Formele presiunii antice sau cele din alte epoci nu sunt semnificative;
- Presiunea politică realizată prin instituții specifice este o coordonată a epocii actuale, prezentând importanța prin efectele sale;
- Studiul teoretic al grupurilor se impune în momentul în care fenomenul politic al presiunii se evidențiază „ca adevărată instituție care desfășoară o activitate politică organizată, vizibilă, eficace”¹

is a new imperative for modern political school that takes over and develops A. Tocqueville's statement on the importance of association in groups for achieving democracy.

A. Tocqueville's statement is of double importance:

c. Considering and analyzing modern policy as a *competition* (a meeting between competing groups);

d. Political association phenomena (parties, groups of interest, collective movements) are political participation *places and instruments*. Various forms of participation develop within them and individuals seek to influence decisions and decision makers, choices made and the selections of those that shall be proposed for those elections.

❖ Movements undergo a significant extension beginning with the conventionally called movement “Sixty eight”, under the form of *claims, protests, manifestations*.

Both groups and movements influence political behaviors, public policies and political opportunities.

1. Groups of interests.

Definition, characteristics, types

Groups of interests are one of the most interesting phenomena of the contemporary society. J. Meynaud considers the activity of pressure as an *universal activity*. The consideration on the universal coordinate of this type of activity has to be reinterpreted as follows:

- The forms of ancient pressure or the ones from other ages are not significant;
- The political pressure through specific institutions is a feature of current age, with significance through its effects;
- The theoretical study of groups is established “as a real institution developing an organized, visible, efficient political activity”⁷ (the phenomenon that identifies at the beginning of the 20th century, when

(fenomenul ce identifică la începutul secolului al XX-lea, moment din care atât fenomenul cât și conceptul își largesc aria de influență).

❖ Grupurile de presiune sunt supuse azi atât multiplicării, cât și diversificării existând:

- sindicate muncitorești sau potențiale;
- mișcări feministe;
- organizații ale marilor investitori;
- diverse asociații care au ca obiect inițiative sociale variate;
- mișcări pentru protecția mediului
- mișcări ale tinerilor;
- asociații ale intelectualilor;
- grupuri pentru protecția familiei și planificare familială;
- asociații cu scop caritabil sau pentru eradicarea sărăciei.

Notă : Toate aceste grupuri *pot acționa și ca grupuri de presiune.*

❖ Arthur Bentley introduce un nou unghi în abordarea problematicii grupurilor: deplasarea accentului dinspre instituțiile juridice către procesele politice (de la normele abstracte către latura informală a politicii).

Definire

Premisă : existența unei distincții primare între grupul de *presiune* și grupul de *interes*, cel de presiune fiind subinclus grupului de interes.

Constatare: Existența mai multor încercări de definire a acestor grupuri de *condiție politică specială*.

Astfel:

□ grupul de presiune este prezentat drept un grup social determinat cu un grad variabil de formalitate, care caută să promoveze și/sau să apere interesele specifice ale membrilor săi prin exercitarea unei presiuni asupra puterii politice sau administrației (apud Mica enciclopedie de politologie, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977, p. 217);

both the phenomenon and the concept enlarge their area of influence).

❖ Groups of pressure undergo multiplication and diversification nowadays, existing:

- Employee's or potential syndicates;
- Feminist movements;
- Organizations of great investors;
- Various associations with social initiatives;
- Environment protection movements
- Youth movements;
- Scholars' movements;
- Groups for family protection and family planning;
- Charity associations or for fighting against poverty.

Note: All these groups *can act as pressure groups.*

❖ Arthur Bentley introduces a new angle in approaching the matter of groups: moving the accent from juridical institutions to political processes (from abstract regulations to the informal side of politics).

Definition

Premise: the primary distinction between the *pressure group* and the *interest group*, the pressure group being sub-included to the group of interest.

Conclusion: The existence of several trials to define these groups with *special political status*.

Therefore:

□ The pressure group is described as a social determined group with a variable degree of formality, that seeks to promote and/or defend the specific interests of its members by exercising a pressure upon the political power or administration (according to Small Political Science Encyclopedia, Bucharest, 1977, p. 217);

□ The group of pressure is an organization established to defend interests and exercise pressure on the political power

□ grupul de presiune reprezintă o organizație constituită pentru apărarea intereselor și exercitarea unei presiuni asupra puterii politice cu scopul de a obține de la aceasta decizii conforme intereselor (apud R.G. Schwartzberg);

□ grupul de presiune este grupul cu un grad relativ de organizare (evident) neoficială, care urmărește influențarea directă sau indirectă a activității parlamentare și guvernamentale în direcția propriilor sale interese (apud S. Tamaș, Dicționar politic);

□ grupul de interese reprezintă un ansamblu de indivizi care, în virtutea unor interese comune (materiale, morale, profesionale etc.) se organizează într-un anumit grad cu scopul de a reprezenta, apăra și promova aceste interese în viața politică, economică, socială, și culturală (Dicționar politic).

De reținut: - dreptul la existență al grupurilor de interes a fost recunoscut mult mai târziu decât instituționalizarea partidelor politice, iar interesele, la origini, nu sunt nemijlocit politice, ci economice, profesionale, morale, de gen, religioase etc. Ele devin relevante pentru sfera politicului tocmai prin exercitarea influenței (care, în unele cazuri se poate manifesta ca presiune) asupra instituțiilor politice, personalităților politice, deciziilor politice etc.;

□ dezvoltarea studiului grupului de interes se realizează în contextul teoriilor pluraliste care, precum A. Bentley, deplasează accentul în analiză de la aspectele instituționale și juridice, către fenomenul politic; perspectiva a avut succes îndeosebi în sfera anglo-saxonă, dar mai ales (și în mod specific) în SUA unde analiza empirică a grupurilor s-a confundat repede cu perspectiva teoretică a pluralismului și a fundamentat existența, funcționarea și reproducerea regimurilor democratice;

□ termenul de grup de presiune este utilizat inițial de David Truman în „Procesul Guvernării”; ulterior, în SUA, pentru definirea grupurilor ce se implică în

in order to get decisions complying with interests from it (according to R.G. Schwartzberg);

□ The group of pressure is the group with a relative degree of unofficial organization (obvious), that seeks to directly or indirectly influence the parliamentary and government activity for its own interests (according to S. Tamaș, Dicționar politic);

□ The group of interests is a group of individuals, by virtue of common interests (material, moral, professional etc.) is organized in a certain extent in order to represent, defend and promote these interests in the political, economic, social and cultural life (Political Dictionary).

Note: - groups of interests' right of existence was admitted much later that the institutionalization of political parties, and interests, at their origins, are not political, but economic, professional, moral, genus type, religious etc. They become relevant for the range of political matters by exercising influence (which, in some cases can develop under pressure) on political institutions, political personalities, political decisions etc.;

□ The development of the group of interest is made in the context of pluralist theories which, like A. Bentley, move the accent of analysis from institutional and juridical aspects to the political phenomenon; the perspective has been successful especially in the Anglo-Saxon sphere but especially (and specifically) in the USA where the empirical analysis of groups has rapidly been mistaken for the theoretical perspective of pluralism and grounded the existence, operation and reproduction of democratic regimes;

□ The term group of pressure is initially used by David Truman in „The Process of Government”; later in USA for defining groups involved in the political process which do not have the role and status of political parties). The term group of interest is preferred (from the need to

procesul politic (dar care nu au rolul și statutul partidelor politice) se preferă termenul de grup de interes (din nevoia evitării conotațiilor negative ale termenului);

□ geneza grupurilor (instituții politice) constă în rezultatul corelațiilor specifice pe care cele două instituții fundamentale ale societății moderne – statul și partidele politice – le-au dezvoltat: evoluția statului și partidelor politice ca instituții politice fundamentale „a dezvoltat un important grup de funcții și efecte, care s-au implicat adânc în viața socială”, iar grupurile (de interes, de presiune) sunt o reacție la semnalele apărute în spațiul politic instituționalizat, un răspuns la impactul activităților pe care le-a dezvoltat politicul în realitatea modernă.

În sinteză

– apariția grupurilor de interes/presiune reprezintă un rezultat al extinderii unor funcții ale instituțiilor politice considerate fundamentale în epoca modernă; grupurile preiau alte inițiative publice care le pot aduce rezolvări ale unor interese proprii: „Atunci când statului i s-au adăugat activități care erau, de fapt, tentative de soluționare a dificultăților sociale sau condiții de optimizare a conducerii sociale, au apărut și s-au dezvoltat aceste grupuri. Ele sunt probabil, *imaginea cea mai vie*, a noilor stări ale sistemului social și politic. Atunci când se încearcă armonizarea dificultăților procese economice, în perioada de tranziție spre o societate informațională, într-un moment când guvernarea încearcă să determine un anumit curs al evenimentelor interne și internaționale când convulsiile sociale nu au încetat, apar cu necesitate aceste grupuri care încearcă să dobândească *avantaje particulare* din asemenea inițiative. Când societatea politică reacționează pentru a păstra – prin măsuri adecvate – echilibrul social, când se încearcă protecția anumitor componente ale societății, se creează, ca o reacție imediată, grupuri care preiau părți din aceste inițiative publice, care, eventual, le-ar folosi. Când statul își propune să garanteze activități cu profil strategic pentru

avoid negative connotations of the term);

□ Groups origin (political institutions) is the result of specific correlations that the two fundamental institutions of modern society – state and political parties – have developed: the evolution of state and political parties as fundamental political institutions “has developed an important group of functions and effects deeply in social life”, and groups (of interest, pressure) are a reaction to signals occurred in the institutionalized political space, an answer to the impact of activities that political matters have developed in modern reality.

In synthesis

– the occurrence of interest/ pressure groups is a result of extending some functions of political institutions considered fundamental in modern age; group take over public initiatives that can solve personal interests: “When activities were added to the state, that were actually attempts to solve social difficulties or optimization conditions of social management, these groups appeared and developed. They are probably *the most accurate image*, of the new states of the social and political system. When harmonization of difficult economic processes it attempted, during the transition period towards an informational society, in a moment when the government is trying to determine a certain course of internal and international events, when social convulsions have not ceased yet, these groups necessarily appear trying to acquire *particular advantages* from such initiatives. When the political society reacts in order to maintain – through adequate measures – social balance, when it is tries to maintain protection of certain parts of the society, as an immediate reaction, groups occur that take over parts of these public initiatives, that could serve them. When the state wants to guarantee strategic activities for the society (that preserve national security, military production, energetic production,

societate (care conservă securitatea națională, producția militară, cea energetică, a căilor ferate, cercetarea științifică, protecția socială, utilizarea cât mai rațională a forței de muncă, etc) atunci <<răsare >> ca o oportunitate, o activitate de presiune politică. De aceea, în ultimele decenii, cele 50000 de grupuri de interes care există doar în capitala SUA, face ca acestea să fie implicate în toate marile decizii de care depinde evoluția societății²;

- modificările în cadrul proceselor politice au generat schimbări în sfera relațiilor de putere (fenomen resimțit în mai toate statele modernizate nu doar în SUA). Presiunea exercitată de grupurile de interes dobândește treptat gradul politic asemănător celui specific partidelor politice, urmare a unor fenomene precum:

reconstrucția continuă a echilibrului puterilor;

schimbări la nivelul mijloacelor și tehnicilor acțiunii politice;

transformări ale strategiilor și mijloacelor tactice de acțiune politică.

Rezultatul acestor fenomene se exprimă prin încercarea grupurilor de a dobândi prevalență ca instituții politice, tentativă considerată de unii teoreticieni (D. Lăpădatu) „cea mai importantă mutare politică din existența contemporană”.

Tentativa trebuie privită cu circumspecție din perspectiva unor rezultate benefice: „Efectul grupului de presiune nu este neapărat un trend care aduce apă la moară sistemului politic pluralist de azi, și nici o direcție izvorâtă din creșterea rolului societății civile”³. Îndoiala asupra unui aspect benefic se originează în aspecte precum:

- diferențele de interese și structură a acestor entități;
- diferențele de finalități;
- metodele de acțiune între grupuri;
- marea diversitate a grupurilor,

diversitate dată de contextul din fiecare țară, de modalitatea în care grupurile <<știu>> să speculeze prin obiecțiunile lor oportunitățile

railways, scientific research, social protection, reasonable use of manpower, etc) then a political pressure activity appears as an opportunity. This is why, for the last few decades, the 50000 groups of interest that exist only in USA capital city, make them be involved in all the great decisions that the evolution of society depends on”⁸;

- Alterations within political processes have generated changes in the range of power relations (phenomenon felt in all modernized states, not just in the USA). The pressure exercised by the groups of interest gradually acquires the political degree similar to the one specific to political parties, due to phenomena like:

Continuous reconstruction of powers balance;

Alterations at the level of political action means and techniques;

Transformations of tactic strategies and means of political actions.

The result of these phenomena is expressed through the groups’ trial to acquire prevalence as political institutions, which is considered by some theoreticians (D. Lăpădatu) „the most significant political movement in the contemporary existence”.

The attempt has to be looked at with circumspection from the view of some benefic results: “The effect of the pressure group is not necessarily a trend encouraging today’s pluralist political system nor a direction resulted from the growth of civil society”⁹. The doubt of a beneficial aspect originates in aspects like:

- These entities’ differences of interest and structure;
- Differences of finalities;
- Methods of action between groups;

- The great diversity of groups, given by the context in every country, by the way in which groups <<know>> to speculated various opportunities through their objections.

There is a risk caused by pressure groups upon democracy and social

la fel de diverse.

□ Există un risc pe care-l provoacă grupurile de presiune asupra democrației și optimizării sociale, mai ales în condițiile în care ele au devenit o <<instituție politică consacrată>>, iar acțiunile lor nu se suprapun peste interesul general al unei societăți sau peste așteptările majorității absolute a unei comunități.

□ Analiza grupurilor și definirea lor trebuie să surprindă:

- Gradul de organizare și stabilitate;
- Modalitățile de apărare și promovare a intereselor;
- Diferențele între grupurile de interese și grupurile de presiune;
- Sensul presiunii politice.

În opinia lui D. Lăpădatu (care sintetizează o vastă bibliografie în domeniu), din punct de vedere conceptual, grupul de presiune poate fi reprezentat prin reunirea a cel puțin trei elemente: I organizarea; II apărarea (protecția) sau promovarea unor interese; III exercitarea unor presiuni politice supusă unor finalități speciale.

□ Funcție de aceste elemente pot fi sintetizate o serie de observații. Astfel:

I Organizarea, ca asociere a indivizilor în grupuri, spontană, neprogramată, efemeră, urmare a existenței în plan social a unor acțiuni diferite în funcție de care oamenii se asociază sau, dimpotrivă, se despart. Totuși asocierea în grupuri de interes realizată în temeiul unor obiective durabile conduce la organizații veritabile dar și acest tip de organizare este mai *lax* decât organizarea proprie structurării altor instituții, instituții în care expresia instituționalizată a activității are rigiditatea birocratică a organizării statale sau cea proprie partidelor. Caracterul mai lax al organizării grupale se datorează:

- Particularității intereselor promovate;
- Poziției grupurilor;
- Caracterului marginal al grupurilor.

Gabriel Almond și Bingham Powel clasifică grupurile de interese în funcție de

optimization, especially considering that they have become an <<acknowledge political institution >>, and their actions do not superpose over the general interest of a society or over the expectations of the absolute majority of a community.

□ Groups analysis and definition has to include:

- The organization and stability degree;
- Methods to defend and promote interests;
- Differences between groups of interests and groups of pressure;
- Meaning of political pressure.

In D. Lăpădatu's opinion (who synthesizes a large bibliography in the field), from conceptual point of view, the pressure group can be represented by reuniting at least three elements: I organization; II defense (protection) or interests promotion; III exercise of political pressure with special finalities.

□ Depending on these elements certain observations can be synthesized. Therefore:

I Organization, as spontaneous, unscheduled, passing association of individuals into groups, due to the existence of various actions at social level according to which people are associated or, on the contrary separate. Still, the association in groups of interest made on durable objectives leads to veritable organizations but this type of organization is *laxer* than the proper organization of other institutions structure, where the institutionalized expression of activity has the bureaucratic roughness of state organization or specific to parties. The laxer character of state organization is due to:

- Particularity of promoted interests;
- Position of groups;
- Marginal character of groups.

Gabriel Almond and Bingham Powel classify groups of interests according to certain levels of socialization and

anumite niveluri de socializare și organizare și de modalitățile generale de articulare a intereselor (modalitățile în care membrii unei comunități își exprimă cererile, preferințele și exigențele) celor care dețin puterea. Astfel, ei susțin existența a patru forme generale de articulare a intereselor care corespund celor patru tipuri de interese:

- a. articularea anomică (grupuri anomice);
- b. articularea neasociativă (grupuri informale non-asociative);
- c. articularea instituțională (grupuri instituționale, formale);
- d. articularea asociativă (grupuri asociative, voluntare).

Detalii:

Grupurile de interese anomice sunt formațiuni aparent spontane, efemere, adesea violente – cazul manifestărilor sau mișcărilor. Ele se constituie în două situații:

- când interesele indivizilor sunt relativ noi și ei nu dispun de mijloacele experimentate prin care să se manifeste;

- când cei care dețin puterea le eludează repetat exigențele și le neglijează preferințele. Cei ce au acest tip de interese recurg la forme anomice de articulare: **demonstrații, răscoale, jafuri, asasinat**. Grupurile anomice sunt asociate – ca regulă – premodernității, însă sunt implicate și în politica contemporană în mod substanțial (în contextul participării neconvenționale, sporadice și heterodoxe, ele constituie un element indispensabil, care se alătură formelor de participare mai consolidate).

Grupurile de interese non-asociative reprezintă grupuri informale, intermitente și non-voluntare, caracterizate prin discontinuitate în organizare. Sunt condiționate de interese regionale, periferice sau religioase, de apartenențe primare sau originare, legate de religie, factorul etnic, proveniența din punct de vedere geografic, legături familiale; apartenențele evidențiază potențialele interese asemănătoare sau „cel puțin pot constitui bazele pe care astfel de

organization and on the general ways of articulating interests (the ways in which the members of a community express their demands, preferences and exigencies) to the ones holding the power. Therefore, they support the existence of four general forms of articulation of interests corresponding to the four types of interests:

- e. Anomic articulation (anomic groups);
- f. Non-associative articulation (non-associative informal groups);
- g. Institutional articulation (institutional, formal groups);
- h. Associative articulation (associative, volunteer groups).

Details:

Anomic interests groups are apparently spontaneous, transient, sometimes violent forms - the case of manifestations or movements. They consist in two cases:

- When individuals' interests are relatively new and do not have experimented means to develop;

- When the ones holding power repeatedly elude their exigencies and neglect their preferences. The ones with this type of interests chose anomic forms of articulation: **demonstrations, riots, robberies, assassinations**. Anomic groups are associated – as a rule – to pre-modernity, but they are substantially involved in the contemporary policy (in the context of unconventional, sporadic and heterodox participation, they are an indispensable element, that joins the more consolidated forms of participation).

Non-associative groups of interest are informal, intermittent and non-volunteer groups, characterized by discontinuity in organization. They are conditioned by regional, peripheral or religious interests, primary or original appurtenances, related to religion, ethnic factor, origin from geographic point of view, familial relations;

asemănări reușesc să se fondeze și să se consolideze, mai ales într-o fază de imobilizare socială, când vechile legături oferă garanția unei anumite siguranțe într-un proces de transformare accelerată și distructivă"⁴.

Grupurile instituționale, ca organizații formale cuprind și alte funcții decât articularea intereselor limitate și unele dintre ele exced condiția de grup de presiune politică în sensul ei clasic: „În toate societățile se constituie organizații cu o oarecare stabilitate, ai căror membrii sunt uniți, de-a lungul timpului, printr-o comuniune de interese. Indiferent dacă este vorba de membrii unei confesii religioase sau de nobili de curte, de militari sau de birocrați, organizațiile respective au interesul să le conserve prerogativele, să le apere privilegiile în cadrul unor instituții puternice și durabile”⁵.

Exemplificări: partide, adunări, administrații, armate, biserici (cu mențiunea că partidele au finalități, organizare, tehnici de acțiune, sisteme de valori de un alt nivel).

Importanța acestor grupuri este în creștere întrucât:

- sfera politică se structurează în jurul modelelor de funcționare consolidate;
- procesele de birocratizare sunt în ascensiune și se manifestă inevitabil.

Grupurile de interes asociative sunt organizații voluntare și specializate în articularea intereselor plurale, pluralitate generată de procesele de modernizare, dar și de diversificarea și fragmentarea socială.

Exemple: sindicatele, grupurile oamenilor de afaceri, asociațiile etnice sau religioase, grupurile civice, ligile regionale și locale etc.

Au ca <<sarcină fundamentală>> valorizarea exigențelor și preferințele propriilor membri; Almond și Powel prezintă aceste grupuri prin caracteristici precum reprezentarea explicită a intereselor, profesionalizarea personalului,

appurtenances reveal similar potential interests or “at least they can establish the bases that such similarities manage to be based and consolidated on, especially in a phase of social immobilization, when the old connections offer the guarantee of a certain safety in an accelerated and destructive transformation process”¹⁰.

Institutional groups, as formal organizations include other functions apart from the articulation of limited interests and some of them exceed the condition of political pressure group in its classical meaning: “All societies establish organizations with a certain stability, whose members are united in time by a communion of interests. Whether there is about the members of a religious confession or court nobles, militaries or bureaucrats, organizations are interested to preserve their prerogatives, to defend their privileges within powerful and durable institutions”¹¹.

Exemplifications: parties, assemblies, administrations, armies, churches (with the mention that parties have finalities, organization, action techniques, values systems of another level).

The importance of these groups is growing, because:

- The political range is structured around consolidated operation patterns;
- Bureaucratization processes are growing in inevitable.

Associative groups of interests are volunteer groups specialized in articulating plural interests, plurality generated by modernization processes, and social diversification and fragmentation.

Examples: syndicates, groups of business people, ethnic or religious associations, civic groups, regional and local leagues Example: syndicates etc.

They have <<the fundamental task>> of valuing the exigencies and

proceduri organizate, organizare socială, capacitate de protecție în raporturile cu alte grupuri, tactici și obiective, de regulă, recunoscute ca legitime în societate. Reprezentând o gamă vastă de grupuri și interese, pot să limiteze influența altor grupuri de interese, reale sau potențiale și a autoreprezentării.

II. Observații privind apărarea și promovarea intereselor de către/și prin grupurile de presiune vizează:

a). extensia conceptului de grup de interes (sensul cel mai larg al termenului): intervalul politic are modalități multiple de exprimare, *urmând obiective legate doar în ultima instanță, de conținutul puterii*. Conținutul intereselor care coalizează aceste agregări grupale este de *ordine diferite*, material, morale, sociale, religioase, etnice, dar îndeosebi politice. Extensia intereselor necesită extensia congresului;

b) existența unor ambiguități: distincția în privința protecției și promovării intereselor nu operează întotdeauna cu claritate.

De remarcă: „Există posibilitatea unei simbioze a celor două direcții de acțiune. Imaginea generală a acestor grupuri de presiune este astfel complexă, dificil de promovat în valori stricte, în obiective dihotomice. Această neclaritate, cultivată voluntar, adaugă și mai mult la condiția specială a acestor grupuri de presiune. Ele își orientează, după oportunități, finalitățile, scăpând astfel, de multe ori, de sub controlul factorilor de decizie politică”.

(D. Lăpădatu)

III. Observațiile privind exercitarea unei presiuni asupra puterii politice vizează îndeosebi aspectul că *finalitatea presiunii este corelată unei opțiuni politice*. În acest temei, formulăm (în consonanță cu alți autori) concluzia: *nu orice grup de interese se transformă în grup de presiune politică*. În situația în care grupul de interese își propune și urmărește un astfel de transfer, grupul își modifică inevitabil condiția,

preferences of their own members; Almond and Powell describe these groups through characteristics like the explicit representation of interests, personnel professionalization, organized procedures, social organization, protection capacity in relations to other groups, tactics and objectives, admitted as legitimate in the society. Being a large range of groups and interests, they can limit the influence of other groups of interests, real or potential and of representation.

II. Observations regarding the defense and promotion of interests by and through pressure groups refer to:

a). extension of the concept of interest group (the broadest meaning of the term): political interval has multiple ways of expression, *following only objectives connected to the content of power*. The content of interests joining these group aggregations is of *various orders*, material, moral, social, religious, ethnical but especially political. Interests extension needs the extension of congress;

b) existence of ambiguities: distinction regarding interests protection and promotion does not always operate clearly.

Notice: “There is the possibility for a symbiosis of the two directions of action. The general image of these groups of pressure is therefore complex, difficult to promote in strict values, in dichotomy objectives. This unclarity, voluntarily cultivated adds more to the special condition of these pressure groups. They orient their finalities, according to opportunities, thus escaping the control of political decision factors”.

(D. Lăpădatu)

III. The observations on the exercise of a pressure upon the political power, mainly refers to the aspect that *the finality of pressure is correlated to a political choice*. Based on this, we draw-up along with other authors) the conclusion: *not any*

devenind *instituție politică*. În contextul conexiunilor politicului în viața socială, concomitent cu <<*politizarea*>> vieții sociale termenii de grup de interese și de grup de presiune devin aproape sinonimi. Aceasta presupune că orice grup de interes poate deveni (*potențialitatea*) un *grup politic de interes*, un grup activ, *cu acțiune specializată*.

Consecință: cea mai mare parte a acestor grupuri *sunt* sau *devin* grupuri de presiune, participând indirect, la lupta pentru putere, dobândind valori specifice unui asemenea tip de presiune.

Transferul grupului de interes în grup de presiune: „grupul de interes devine grup de presiune când, sub impulsul interesului, mai mult sau mai puțin conștientizat, exercită o presiune asupra puterii politice (considerată fie global, fie prin unul dintre organele sale) direct sau indirect”.

(O. Trăsnea, „Probleme de sociologie politică”)

□ Caracteristica prin care se manifestă categoria de presiune politică propriu-zisă este dată de aspectul specializat al acestei activități, aspect realizat prin:

- articularea corectă a intereselor;
- subordonarea activităților la finalități precise;
- rigoarea obiectivelor strict întemeiate;
- caracterul ordonat al acțiunilor.

Vectorul presiunii are coerența conexiunilor inverse, ceea ce generează grade diferite de autonomie a grupurilor. Aceasta presupune ca:

- presiunea pe care o exercită grupurile specifice, în condițiile existenței sistemului politic și a corelațiilor sale, nu rămâne univocă (ca sens);
- urmând logica raporturilor sociale, grupurile de presiune suportă, la rândul lor, presiunea organismelor instituționale;
- grupurile de presiune sunt ele însele expresia unui complex joc de forțe în care ele reprezintă doar o parte a acestui joc;
- autonomia grupurilor este relativă.

group of interests is transformed in a political pressure group. If the group of interests proposes and follows such a transfer, the group inevitably alters its condition, becoming *political institution*. Within the context of political matters in social life, along with <<*politization*>> of social life, the terms group of interests and group of pressure become almost synonymous. This supposes that any group of interest can become (*potentiality*) a *political group of interest*, an active group, *with specialized action*.

Consequence: the greatest part of these groups *are* or *become* pressure groups, indirectly taking part in the fight for power, acquiring specific values for such a pressure type.

The transfer of the interest group into pressure group: “the interest group becomes pressure group when, under the impulse of interest, more or less acknowledged, directly or indirectly exercises a pressure on the political power (considered at global level, or through one of its bodies)”.

(O. Trăsnea, “Political Sociology Matters”)

□ The characteristic of the actual political pressure category is given by the specialized aspect of this activity, through:

- Correct articulation of interests;
- Activities subordination to precise finalities;
- Strictly grounded objectives;
- Actions ordered character.

Pressure vector has the coherence of reverse connections that generate various degrees of groups autonomy. This supposes that:

- The pressure exercised by specific groups, under the conditions of political system and its correlations is not univocal (as meaning);
- Following the logic of social reports, pressure groups undergo, in their turn, the pressure of institutional authorities;

□ Conceptul de grup de presiune – funcție de modalitatea în care este definit, cuprinde și alte reprezentări, definiția angajând și alte elemente majore.

Astfel:

a) definiția lui J. Tourmon pune accent pe trei elemente:

- caracterul *asociativ* (adeziunea la un grup și minima organizare presupusă de asociere);

- caracterul *promoțional* (urmărirea unui anume scop);

- caracterul *politic* (deși grupul nu are, în sine, caracter politic, totuși acțiunea sa are și obiective politice).⁶

Distincție: finalitatea politică expresă, prezentând interes obiectivele cu încărcătură politică evidentă, nu obiectivele de ordin general (grupurile de presiune se orientează categoric spre finalități care modelează sau influențează acțiunea politică a puterii);

b) definiția lui J. Meynaud, care evidențiază tot trei elemente ce caracterizează conceptul:

- legăturile stabile în interrelațiile dintre membrii ce aparțin grupului;

- sentimentul apartenenței la colectivitatea respectivă;

- comunitatea de țel, organizată, care dă eficiență în acțiune.

c) Definițiile ce pun accent pe compararea directă a grupurilor de presiune cu grupul politic al partidului. În distincția rezultată din comparare trebuie susținut că, spre deosebire de partide, în disputa politică pentru influențarea puterii și a opțiunilor, grupurile de presiune nu numesc candidați care să le promoveze interesele ca reprezentanți politici (dacă grupurile de presiune ar recurge la un astfel de demers modelator în mod nemijlocit, s-ar transforma în partide politice). Faptul că unele grupuri își propulsează liderii prin intermediul înscrierii lor pe listele unor partide politice (fenomenul <<vânzări>> ca transfer de loialitate) nu schimbă fondul problemei.

- Pressure groups themselves are the expression of a complex game of forces where they are only a part of the game;

- Groups autonomy is relative.

□ The concept of pressure group – depending on the way in which it is defined, includes other representations as well, the definition engaging other major elements.

Therefore:

d) J. Tourmon's definition puts accent on three elements:

- *associative* character (accession to a group and minimum organization supposed by association);

- *promotional* character (pursuing a certain goal);

- *political* character (although the group does not actually have a political character, still, its action has political objectives).¹²

Distinction: the express political finality, with interest from the obvious political objectives and not from general ones (pressure groups are undoubtedly oriented towards finalities that model or influence the political action of power);

e) J. Meynaud's definition, revealing three elements that characterize the concept:

- Stable connections in interrelations between the members belonging to the group;

- The feeling of appurtenance to that collectivity;

- The organized community of goal that gives efficiency in action.

f) Definitions focusing on the direct comparison of pressure groups with the political group of the party. In the distinction resulted from the comparison we have to support that, unlike parties, in the political dispute for the influence of power and options, pressure groups do not appoint candidates that would promote their interests as political representatives (if pressure groups chose such a directly modeled activity they would turn into

2. Lobby și lobbying

□ <<Presiunea>> este analizată și de Pasquino, însă el pune accent *pe funcția ei* la nivelul sistemului politic; presiunea este considerată drept modalitatea clasică de acțiune a grupurilor cu un rol esențial: rolul de martor de control, în sensul că <<presiunea>> certifică „trezirea de la un grup de persoane unite printr-un interes comun la un grup care caută să influențeze alegerile politice și decidenții”. <<Presiunea>> este elementul ce asigură devenirea unui grup în grup de presiune, *factorul ce obiectivează interesul comun în acțiuni prin care se influențează deciziile politice.*

În limbajul anglo-saxon, grupul de presiune este definit (ca) *lobby*, care indică sediile (culoarele, saloanele, antecamererele parlamentare, sălile pentru relațiile cu publicul ale unor clădiri) în care se întâlnesc parlamentarii, birocrații, oamenii de afaceri, consultanții politico-economici etc. În aceste locuri *se exercită* și, uneori este chiar monopolizată *activitatea de lobbying* de către grupuri de interese *active din punct de vedere politic.*

□ Eficiența acțiunii grupurilor de presiune, ca și nivelul lor de recunoaștere, acceptare și apreciere depind de *gradul lor de adecvare la normele culturale generale* ale societății ce la conține, norme ce pot și ele varia.

R. Rose prezintă șase tipuri de raporturi esențiale dintre *grupuri și cultura politică:*

- 1) armonia între cererile grupurilor de presiune și normele culturale generale;
- 2) creșterea progresivă a gradului de acceptabilitate a valorilor politice susținute prin cererile grupurilor de presiune;
- 3) negocierea, cu susținere oscilantă din sectorul normelor culturale;
- 4) afișarea indiferenței culturale;
- 5) afișarea tendințelor culturale ale unei îndelungate perioade de schimbare;

political parties). The fact that some groups put their leaders on the lists of political parties (the phenomenon of <<sales>> as transfer of loyalty) does not change the background of the problem.

2. Lobby and lobbying

□ <<Pressure>> is also analyzed by Pasquino, but he refers mostly to *its function* at the level of the political system; pressure is considered the classical action way of essential groups: the role of control witness, in the meaning that <<pressure>> certifies “the passing from a group of united persons by a mutual interest to a group seeking to influence political choices and deciding parties”. <<Pressure>> is the element providing a group’s becoming into a pressure group, *the factor objectifying the common interest into actions that influence political decisions.*

In Anglo-Saxon language the pressure group is defined as *lobby*, which indicate the head offices (halls, saloons, parliamentary antechambers, rooms for the public in some buildings) where parliamentarians, bureaucrats, business men, political and economic consultants meet etc. In these places *the lobbying activity is exercised* and sometimes even monopolized by *politically active* groups of interests.

□ The efficiency of pressure groups’ action, as well as their acknowledgement, acceptance and appreciation level depend on their *adequacy degree to the general cultural regulations* of the society that includes them and that can be different.

R. Rose describes six types of essential relations between *groups and political culture:*

- 7) Harmony between the requirements of pressure groups and general cultural regulations;
- 8) Progressive growth of the acceptability degree of political matters

6) conflictul între valorile culturale și obiectivele grupurilor de presiune.

□ Referitor la eficiența modalităților prin care grupurile activează pentru influențarea puterii politice, trebuie precizat că șansele de succes sunt dependente de **raționalitatea alegerii resurselor, canalelor de comunicare și formelor de presiune.**

Analiza activității grupurilor de presiune oferă posibilitatea reconstituirii proceselor decizionale, având, în același timp, indicii și asupra:

- grupurilor care exercită presiunea politică;
- politicilor publice supuse exercitării presiunii;
- gradului de influență (rezultatul obținut).

G. Pasquino enumeră resursele grupului:

- a) dimensiunea membership-ului (numărul celor înscrși);
- b) reprezentativitatea;
- c) resursele financiare disponibile;
- d) calitatea și amploarea cunoștințelor folosite;
- e) integrarea în procesul productiv și activitățile sociale.

Pentru situația de <<paritate a resurselor>>, succesul unui grup de presiune este facilitat de o formă de <<legitimare anticipată>> (prin <<afinitate>>), sintagmă ce evidențiază proveniența comună a liderilor și membrilor grupului cu cea a decidenților (toți aparțin acelorași straturi sociale) – caz semnificativ pentru un spectru politic normal, afinitatea sindicatelor muncitorești cu partidele de stânga.

supported by the demands of pressure groups;

- 9) Negotiation with oscillating support from cultural regulations;
- 10) Display of cultural indifference;
- 11) Display of cultural trends of a long period of change;
- 12) Conflict between cultural values and objectives of pressure groups.

□ Regarding the efficacy of the ways through which groups activate for influencing political power, we have to mention that the chances of success depend on the **rationality of choosing the resources, channels of communication and forms of pressure.**

The analysis of the pressure groups activity gives the possibility to reconstruct decisional processes, having, at the same time, indices upon:

- Groups exercising political pressure;
- Public policies undergoing pressure;
- Degree of influence (outcome).

G. Pasquino lists the resources of the group:

- f) The size of membership (the number of the ones registered);
- g) Representativeness;
- h) Available financial resources;
- i) Quality and extent of knowledge used;
- j) Integration in the productive process and social activities.

For the case of <<resources parity>>, the success of a pressure group is facilitated by a form of <<anticipated legitimacy>> (through <<affinity>>), which reveals the common origin of leaders and members of the group to the one of deciding parties (all of them belong to the same social layers) – significant case for a normal political spectrum, employees syndicates affinity with left side parties.

Rolul resurselor în succesul acțiunilor		
Resurse	Semnificație	Rol/grupuri tipice
Dimensiunea grupului de	Numărul persoanelor ce	- valorificare directă : influențarea rezultatelor electorale prin votul acordat unuia sau mai multor

presiune	compun grupul	candidați, precum și partidelor politice; - valorificarea indirectă : amenințarea cu neacceptarea anumitor decizii greșite; oferta de bani pentru diferite activități pro sau contra decidenților; - sindicatele -
Reprezentativitatea	Grad de acceptare/legitimare	Consolidează dimensiunea
Resursele financiare	Putere de influență	- utilizare directă, în mod deliberat, transparent, cu efect incisiv, imediat (ex. pentru a subvenționa campania electorală a candidaților și partidelor politice preferate, pentru publicitate în presa scrisă sau radio și televiziune) - utilizare indirectă, netransparent, pe o perioadă limitată (ex. pentru promovarea unui climat de opinie favorabil intereselor asociațiilor respective prin mass-media, pentru obținerea unor competențe legale de decidenți, pentru demascarea coruperii unor decidenți);
Resurse referitoare la calitatea și amploarea cunoștințelor folosite	<<expertiza>> grupului = o competiție între deținătorii informației calificate: decidenții și reprezentanții grupurilor de presiune; <<expertiza>> este necesară și reprezentanților cetățenilor (cetățenii au o dublă calitate: de contribuabili și consumatori) pentru înțelegerea sensului deciziei.	Cunoștințele tehnice de un nivel înalt – specifice domeniului – asigură grupurilor de presiune posibilitatea de a genera o înclinare a balanței deciziei către propriile interese. În general, informația este <<structurată>>, ea având ca intenționalitate mai mult să influențeze opiniile, decât să ofere toate elementele necesare unei decizii care să respecte toate interesele în domeniu. Transparența este unica garanție în procesele decizionale – situație opusă: informația expusă este inferioară din punct de vedere cantitativ și calitativ informației ascunse . Succesul acțiunilor este dependent de transparență, iar aceasta poate fi garantată dacă toate interesele aflate în joc au posibilitatea de a se mobiliza în orice stadiu al procesului decizional
Integrarea în procesul productiv și în acțiunile sociale	<<deplasarea strategică>> a grupului	Poate suplini deficitul la nivelul celorlalte categorii de resurse. Exemplu, controlorii de zbor care pot paraliza traficul într-un aeroport sau țară; impiegaii de mișcare ce pot paraliza traficul feroviar; funcționarii din finanțe ce pot paraliza acordarea salariilor bugetarilor; al funcționarilor din primării ce pot paraliza relația cu publicul; al muncitorilor din salubritate care pot face

		imposibil traiul într-o localitate; cel al profesorilor, care pot boicota examenele de an sau examenele finale; cel al funcționarilor publici care pot paraliza activitatea la nivelul autorităților locale
--	--	---

The role of resources in the success of the actions		
Resources	Meaning	Role/typical groups
Size of the pressure group	Number of people in the group	<ul style="list-style-type: none"> - <i>direct</i> valuing: influencing electoral results through the vote given to one or more candidates, as well as to political parties; - <i>indirect</i> valuing: threaten of not accepting certain wrong decisions; offering money for activities for or against deciding parties; - syndicates -
Representativeness	Degree of acceptance/legitimacy	Consolidates the size
Financial resources	Power of influence	<ul style="list-style-type: none"> - direct, deliberate, transparent use with <i>incisive, immediate</i> effect (e.g. in order to fund the electoral campaign of candidates and political parties it supports, for advertising in written press or radio and TV) - indirect, non-transparent use for a limited period (e.g. for promoting an opinion climate favourable to the interests of associations through mass-media, for getting legal competences by deciding parties, for unmasking the corruption of some deciding parties);
Resources regarding the quality and extent of resources used	<<expertise>> of the group = a competition between holders of qualified information: deciding parties and representatives of pressure groups; <<expertise>> is necessary for representatives of citizens (citizens have a double quality: taxpayers and consumers) for	High technical knowledge – specific to the field – provide pressure groups the possibility to generate an inclination of the balance of the decision towards its own interests. In general, information is <<structured>>, it intends to influence opinions, rather than offer all the elements necessary to a decision that would comply with all the interests in the field. <i>Transparency</i> is the only

	understanding the meaning of the decision.	guarantee in decisional processes – opposite case: <i>information</i> is inferior from quantitative point of view and qualitative of <i>hidden information</i> . The success of actions depends on transparency, but it can be guaranteed if all the interests have the possibility to be mobilized in any stage of the decisional process
Integration on productive process and social actions	<<strategic movement>> of the group	It can replace the lack at the level of other categories of resources. For example, flight controllers that can paralyze traffic in an airport or country; traffic controllers than can paralyze railway traffic; finances officials that can paralyze wages to employees; officials in city halls that can paralyze the relation to the public; employees in the salubrity field that can make it impossible to live in a place; that of professors that can boycott yearly or final exams; that of public officials that can paralyze the activity at the level of local authorities

□ Unele grupuri se autodeclară purtătoare de interese generale (paradox). Asemenea interese propagate pot genera orientarea spre dezordine în politica de presiune: în politica de presiune grupurile pot alege *conștient* calea creării unor stări de dezordine intolerabile în comunitate (profitând de perioade propice – exemplu: organizarea unor festivități; semnificativ este studiul de caz asupra fenomenului <<Piața Universității>>). Strategia autodeclarării intereselor de grup drept interese generale, generează, în multe situații fie eșecuri, fie

□ Some groups proclaim themselves as bearers of general interests (paradox). Such propagated interests can generate orientation towards disorder in the pressure policy: in the pressure policy, groups can *consciously* choose to create some intolerable disorder states in the community (taking advantage of adequate periods – example: organizing festivities; it is significant in this case the study on the phenomenon <<University Sqaure>>). The strategy of self-proclamation of group interests into general interests, generates in many cases, either failures, either negative

¹ G. Pasquino, *op. cit.* pp.93-94

repercusiuni negative asupra legitimității acțiunii, chiar asupra existenței grupului, întrucât acțiunile prin care se exercită presiunea în numele unui interes general sunt tot mai puțin acceptate.

Important: Reacțiile teoretice și practice împotriva activităților grupurilor de presiune scot în evidență interesele speciale ale acestora, chiar dacă ele se autodeclară purtătoarele intereselor generale. Reacția împotriva *special interests* a fost foarte dură în Marea Britanie și S.U.A., fiind atacate îndeosebi sindicatele și diferitele configurații de grupuri de presiune formate în jurul distribuirii beneficiilor sociale (welfare).¹

□ G. Pasquino identifică două tipuri de reacții teoretice:

- Reacția ce poate fi numită *neo-conservatoare*, care aduce vechi obiecții la politica grupurilor „înțelese nu ca niște canale de organizare și de exprimare a complexității democrației, ci și ca o diafragmă între cetățeni și guvernanți, ca obstacol în calea dobândirii binelui comun și ca instrument pentru realizarea intereselor particulare.”

- Reacția de pe poziții neo-progresiste, în sens larg, care la fel ca cea neo-conservatoare critică versiunea dominantă a pluralismului „care face legătura între libera competiție dintre grupuri și democratizarea sistemului politic”.

În primul tip de reacție – cel neo-conservatori – se încadrează studiile lui Mancur Olson care a formulat <<o teorie a politicii și transformării sociale>> (G. Pasquino).

Demersul lui Olson pornește de la volumul său clasic „*Logica acțiunii colective*” și, în baza unor analize

repercussions upon the legitimacy of the action, even upon the existence of the group, because the actions of the pressure on behalf of a general interest are more and more accepted.

Important: Theoretical and practical reactions against pressure groups activities reveal their special interests, even if they self-proclaim as bearers of general interests. The reaction against *special interests* was very hard in Great Britain and USA, attacking especially syndicates and various configurations of pressure groups formed around the distribution of welfare benefits.²

□ G. Pasquino identifies two types of theoretic reactions:

- The reaction that can be called *neo-conservatoire*, that brings up old objections to the policy of the groups “understood not as channels of organization and expression of democracy complexity, but as a diaphragm between citizens and governors, as an obstacle in the way of achieving common welfare and as a tool for achieving private interests.”

- The reaction on neo-progressist positions, in a broad sense, like the neo-conservatory one criticizes the dominant version of pluralism “that makes the connection between the free completion between groups and democratization of the political system”.

The first type of reaction – the neo-conservatory one – includes Mancur Olson’s studies that formulated <<a theory of politics and social transformation >> (G. Pasquino).

Olson’s theory starts from its

² G. Pasquino, *op. cit.* pp.93-94

comparative, evidențiază dificultățile de organizare a grupurilor ce susțin interesele generale, raportate la grupurile ce urmăresc interese mai bine definite și delimitate. Acest demers este finalizat prin <<teoria politicii și a transformării sociale>> în „*Creșterea și declinul națiunilor*”.

Teoria lui Olson combate, în primul rând, ipoteza conform căreia binele comun <<poate fi produsul interacțiunii și competiției între grupuri pe care procesele de transformare social le generează oricând și oriunde>>, demontând politica grupurilor de interese subordonate unor așa-numite interese generale.

Întrucât acțiunea grupurilor nu este mereu funcțională pentru democrație (uneori poate să aducă și să conserve avantaje pentru unele grupuri organizate, în dauna cetățenilor mai puțin organizați și mai puțin organizabili), Olson susține *necesitatea unei acțiuni asupra rigidității sociale* pe care o presupun atât grupurile mici, coezive și particulare, dar și *coalitiile distributive*, mari și eterogene; acțiunea asupra rigidității implică diminuarea coalitiilor distributive și <<excesiv de ample>>, (atât în cazul S.U.A., cât și în cazul Marii Britanii, politicile lui Ronald Reagan și Margaret Thatcher au fost orientate, în mod concret, pe o astfel de direcție dublă).

Reacțiile de pe pozițiile neo-progresiste sunt explicate prin modelul *neo-corporatismului*, modelul detectat de *Philippe Schmitter* ca model de raporturi între organizații și stat. Deși teoretizarea lui *Schmitter* este orientată îndeosebi către înțelegerea modalităților de *policy-making* în țările guvernate de partide de stânga (laburiste, social-democrate, socialiste) și către explicarea raporturilor dintre partidul de guvernământ, sindicate și asociații antreprenoriale în elaborarea celor mai importante politici publice,

classical book “*Collective Action Logics*” and, based on some comparative analyses, it reveals the difficulties of organization supporting general interests, reported to the groups that follow better defined and delimited interests. This action is completed through <<the theory of politics and social transformation >> in “*Growing and decline of nations*”.

Olson’s theory cancels first of all the hypothesis according to which, common welfare <<can be the result of the interaction and competition between groups that the social transformation processes generate anytime and anywhere >>, dividing the policy of interests groups subordinated to so called general interests.

Because the action of the groups is not always functional for democracy (sometimes can bring and preserve advantages for some organized groups, to the detriment of less organized citizens), Olson supports *the need for an action on social roughness* supposed both by small, cohesive and particular groups and by big and heterogeneous *distributive coalitions*; action upon rigidity involves the decrease of distributive coalitions and <<excessively big>>, (both in the case of USA and in the case of Great Britain, as Ronald Reagan and Margaret Thatcher’s policies have been oriented towards such a double direction).

Reactions from neo-progressist positions are explained through the model of *neo-corporatism*, detected by *Philippe Schmitter* as model of relations between organizations and state. Although *Schmitter’s* theory is oriented especially towards the understanding of the ways of *policy-making* in countries governed by left side parties (labourist, social-democrat, socialist) and towards explaining the relations between the governing party, syndicates and entrepreneurial associations in elaborating the most important public

surprindem, alături de G. Pasquino, policies, we notice along with G. meritul acestei teoretizări: *acela de a* Pasquino, the merits of this theory: *that*
orienta atenția către natura specifică a of directing attention towards the
grupurilor și către modalitățile de specific nature of groups and internal
participare internă. participation ways.

---

¹ Dumitru Lepădatu, Procese și fenomene politice, Editura Actami București, 2000, p. 260

² Idem, p. 26,

³ Idem, p. 262

⁴ G. Pasquino, Curs de știință politică, p. 86

⁵ Idem, p. 87

⁶ J. Tourmon, *Groupe de pression*, în La Grande Encyclopedie, Librairie Larousse, Paris, 1974, vol. 9, pp. 5660-5661

⁷ Dumitru Lepădatu, Procese și fenomene politice, Editura Actami București, 2000, p. 260

⁸ Idem, p. 26,

⁹ Idem, p. 262

¹⁰ G. Pasquino, Curs de știință politică, p. 86

¹¹ Idem, p. 87

¹² J. Tourmon, *Groupe de pression*, în La Grande Encyclopedie, Librairie Larousse, Paris, 1974, vol. 9, pp. 5660-5661